

دعای جامع دنیا و آخرت از امام صادق (ع)

ادعیه منتخب کافی، فصل دهم: ذکر دعاهای مختصر برای حوائج دنیا و آخرت و آنچه در اینجا ذکر می گردد سی دعاست.

۱۵. از عمرو بن ابی المقدام روایت شده: حضرت صادق علیه السلام این دعا را بر من املا کرد، و این دعا جامع دنیا و آخرت است، پس از حمد و ثنای خدای عز و جل می گویی:

اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَكِيمُ الْكَرِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

خدایا تویی خدا، معبودی جز تو نیست، بردبار و بزرگوار، و تویی خدا، معبودی جز تو نیست، عزیز و حکیم، و تویی خدا، معبودی جز تو نیست یگانه و قهار،

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ الْجَبَّارُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّحِيمُ الْغَفَّارُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الشَّدِيدُ الْمَحَالُ

و تویی خدا، معبودی جز تو نیست، فرمانروا و جبار، و تویی خدا، معبودی جز تو نیست، مهربان و آمرزشگر، و تویی خدا، معبودی جز تو نیست، سخت قدرت،

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُنِيعُ الْقَدِيرُ

و تویی خدا معبودی جز تو نیست بزرگ و برتر، و تویی خدا معبودی جز تو نیست شنوا و بینا، و تویی خدا معبودی جز تو نیست توانمند و توانا،

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ الشَّكُورُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَمِيدُ الْمَجِيدُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

و تویی خدا، معبودی جز تو نیست آمرزنده و قدردان، و تویی خدا معبودی جز تو نیست، ستوده و بزرگوار، و تویی خدا معبودی جز تو نیست، بی نیاز و ستوده،

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْخَنَّانُ الْمَنَّانُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَكِيمُ الدَّيَّانُ

و تویی خدا معبودی جز تو نیست، آمرزنده و دوستدار، و تویی خدا، معبودی جز تو نیست، پرمهر و پر احسان، و تویی خدا، معبودی جز تو نیست، بردبار و جزا دهنده،

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْجَوَادُ الْمَاجِدُ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَائِبُ الشَّاهِدُ

و تویی خدا، معبودی جز تو نیست، بخشنده و شکوه مند، و تویی خدا، معبودی جز تو نیست، یگانه و یکتا، و تویی خدا، معبودی جز تو نیست، پنهان و گواه،

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ تَمَّ نُورُكَ فَهَدَيْتَ وَبَسَطْتَ يَدَكَ فَأَعْطَيْتَ

و تویی خدا، معبودی جز تو نیست، آشکار و پنهان، و تویی خدا، معبودی جز تو نیست، دانای به هر چیز، کامل است نورت، پس هدایت کردی، و دست لطف را گشودی پس عطا نمودی،

رَبَّنَا وَجْهَكَ أَكْرَمُ الْوُجُوهِ وَجْهَتِكَ خَيْرُ الْجِهَاتِ وَعَطَيْتَكَ أَفْضَلُ الْعَطَايَا وَأَهْنَأُهَا تُطَاعُ رَبَّنَا فَتَشْكُرُ وَتُعْصِي رَبَّنَا

پروردگار ما جلوه تو گرامی ترین جلوه ها است، و سویه ات بهترین سویه ها است، و بخششت برترین بخشش ها، و گواراترین آنهاست، پروردگارا اطاعت شوی پس قدردانی کنی، و نافرمانی شوی،

فَتَعْفِرْ لِمَنْ شِئْتَ تَجِيبُ الْمُضْطَرِّينَ وَتَكْشِفُ السُّوءَ وَتَقْبَلُ التَّوْبَةَ وَتَعْفُو عَنِ الذُّنُوبِ لَا تُجَازِي أَيَادِيكَ

پس بیماری هر که را که بخواهی، درماندگان را اجابت نمایی، و بدی را برطرف کنی، و توبه را بپذیری، و از گناهان گذشت نمایی، عطا عیت پاداش داده نمی شود،

وَلَا تُحْصِي نِعْمَتَكَ وَلَا يَبْلُغُ مَدْحَتَكَ قَوْلُ قَاتِلِ. اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ وَّعَجِّلْ فَرَجَهُمْ

و نعمت هایت به شماره نیاید، و گفتار گوینده ای به ثنایت نرسد. خدایا بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و در فرجشان، و آسودگی

وَرَوْحَهُمْ وَرَاحَتَهُمْ وَسُرُورَهُمْ وَادِقْنِي طَعْمَ فَرَجِهِمْ وَأَهْلِكَ أَعْدَاءَهُمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ

و راحتی و شادی شان شتاب فرما، و طعم فرجشان را به من بچشان، و دشمنانشان را از جنّ و انس نابود کن،

وَأَتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ وَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

و به ما در دنیا و آخرت حسنه عنایت فرما، و از عذاب آتش حفظ کن، و ما را از کسانی که خوفی بر آنان نیست، و اندوهگین نمی شوند قرار ده،

وَأَجْعَلَنِي مِنَ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ وَتَبَتَّنِي بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ

و ما را از کسانی بدار که صبر کردند، و بر پروردگارشان توکل می کنند، و مرا در دنیا و آخرت به گفتار ثابت پابرجا دار،

وَبَارِكْ لِي فِي الْحَيَاةِ وَالْمَمَاتِ وَالْمَوْقِفِ وَالنُّشُورِ وَالْحِسَابِ وَالْمِيزَانِ وَأَهْوَالِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ

و به من برکت ده، در زندگی و مرگ و جایگاه آن جهان، و بازگشت دوباره، و کنار حساب و میزان، و هراس های روز قیامت،

وَسَلِّمْ عَلَيَّ عَلَى الصِّرَاطِ وَأَجْزِنِي عَلَيْهِ وَارْزُقْنِي عِلْمًا نَافِعًا وَيَقِينًا صَادِقًا وَتَقَى وَبِرًّا وَوَرَعًا

و بر صراط سالمم بدار، و از آن بگذرانم، و نصیب من فرما دانش سودمند و یقین صادقانه و تقوا و نیکی و پارسایی و بیم از خود،

وَحَوْفًا مِنْكَ وَفَرَقًا يَبْلُغُنِي مِنْكَ زُلْفَى وَلَا يَبَاعِدُنِي عَنْكَ وَاحِبِّبْنِي وَلَا تُبَغِّضْنِي وَتَوَلَّنِي وَلَا تَخْذُلْنِي

و ترسی که مرا به مقام قرب تو برساند و از تو دورم نسازد، و دوستم بدار، و دشمنم مدار، و سرپرستم باش، و مرا وا مگذار،

وَأَعْطِنِي مِنْ جَمِيعِ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ وَأَجِرْنِي مِنَ الشُّوْءِ كُلِّهِ بِحَدِّهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ

و از همه خیر دنیا و آخرت، آنچه که از آن دانستم و ندانستم به من عطا فرما، و از همه بدی ها به تمامی اش آنچه را از آن دانستم و ندانستم پناهم ده.

۱۶. از معاویه بن عمّار نقل شده: به حضرت صادق علیه السلام عرض کردم: آیا مرا به آموختن دعایی اختصاص نمی دهی؟ فرمود: چرا، بگو:

يَا وَاحِدُ يَا مَجِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ يَا عَزِيزُ يَا كَرِيمُ يَا حَنَّانُ

ای یگانه، ای بزرگوار، ای یکتا، ای بی نیاز، ای که نژاد، و زاده نشده، و احدی همتایش نیست، ای عزیز، ای بزرگوار، ای پرمهر،

يَا سَامِعَ الدَّعَوَاتِ يَا جُودَ مَنْ سُئِلَ وَيَا خَيْرَ مَنْ أُعْطِيَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ قُلْتُ (وَلَقَدْ نَادَانُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ)

ای شنوای دعاها، ای بخشنده ترین کسی که درخواست شد، ای بهترین کسی که عطا کرد، ای خدا ای خدا ای خدا، فرمودی: نوح ما را خواند، پس، چه خوب پاسخگویی بودیم.

آنگاه حضرت فرمود: رسول خدا صلی الله علیه و آله می گفت:

نَعْمَ لِنَعْمِ الْمَجِيبِ أَنْتَ وَنَعْمَ الْمَدْعُوُّ وَنَعْمَ الْمَسْئُولُ أَسْئَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ وَأَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ

آری همانا تو خوب پاسخ‌گویی هستی، و خوب خواننده شده‌ای می باشی، و خوب درخواست شده‌ای، به نور جلوه‌ات از تو می‌خواهم، به عزت و قدرت

وَجَبْرُوتِكَ وَأَسْئَلُكَ بِمَلَكُوتِكَ وَدِرْعِكَ الْحَصِينَةِ وَبِجَمْعِكَ وَأَرْكَانِكَ كُلِّهَا وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ

و جبروتت از تو می‌خواهم، به ملکوت و دژ محکم و جمع و همه پایه‌هایت از تو درخواست می‌کنم، و به حق محمد

وَبِحَقِّ الْأَوْصِيَاءِ بَعْدَ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا

و به حق جانشینان پس از محمد اینکه بر محمد و خاندان محمد درود فرستی، و با من چنین و چنان کنی

۱۷. روایت شده: شخصی از مردم کوفه معروف به ابو جعفر، به حضرت صادق علیه السلام عرض کرد: به من دعایی بیاموز، که آن را بخوانم، فرمود: بگو:

يَا مَنْ أَرْجُوهُ لِكُلِّ خَيْرٍ وَيَا مَنْ أَمِنْ سَخَطَهُ عِنْدَ كُلِّ عُسْرَةٍ وَيَا مَنْ يُعْطَى بِالْقَلِيلِ الْكَثِيرَ

ای که برای هر خیری امیدوار به اویم، ای که نزد هر دشواری از خشمش ایمنم، ای که در برابر اندک، بسیار عطا می‌کند،

يَا مَنْ أَعْطَى مَنْ سَأَلَهُ تَحْنُناً مِنْهُ وَرَحْمَةً يَا مَنْ أَعْطَى مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ وَلَمْ يَعْرِفْهُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ

ای که هر که از او خواست، از روی مهر و رحمتش بخشید، ای که هر که از او نخواست، و او را نشناخت عطا فرمود، بر محمد و خاندان محمد درود فرست،

وَأَعْطَانِي بِمَسْئَلَتِي مِنْ جَمِيعِ خَيْرِ الدُّنْيَا وَجَمِيعِ خَيْرِ الْآخِرَةِ فَإِنَّهُ غَيْرُ مَنْقُوصٍ مَا أَعْطَيْتَنِي وَزِدْنِي مِنْ
سَعَةِ فَضْلِكَ يَا كَرِيمٌ

و به درخواستم از همه خیر دنیا، و همه خیر آخرت به من عطا کن، زیرا کاستنی نیست آنچه را که به من عطا کنی، و از فراخی فضلت به من بیفزای کریم.